

Trenérské hodnocení sezóny 2010–2011 mladších elévů

Tento ročník začal povedeným soustředěním v Chrasti. Několik porážek v přípravných utkáních nám ukázalo, co zlepšit. Poslední přátelák nás nakopl, a soutěž jsme začali velmi dobře. První porážka přišla až ve třetím kole. Nadále jsme si vedli docela dobře, a většinu zápasů zvládali. Herně to nebylo ono, ale měli jsme dost síly a soupeře přetlačili. Poslední turnaj podzimu jsme dokázali zcela ovládnout. Halová část se nám nepodařila. Nemáme takové typy hráčů, kteří to v hale umí. Po návratu na trávu jsme se dokázali znovu prosazovat. Postupně jsme se zlepšili hlavně v kombinaci. Začali jsme hrát pohledně a účelně. Bohužel nám nevyšel rozhodující turnaj.

Většina borců odchází do starších elévů. Snad se nám je podařilo něco naučit a dokážou se mezi staršími prosadit.

Ti co zůstávají, vytvoří základ nového týmu a pomůžou nováčkům. Čeká nás dlouhá a těžká cesta, kdy se budeme muset hodně naučit. Všem přejeme hodně zdraví a sportovních úspěchů.

Nakonec chceme poděkovat všem hráčům za jejich výkony, rodičům, kamarádům a příznivcům za podporu a trpělivost, hlavně ve chvílích, kdy se nedařilo. Děkujeme také všem soupeřům, že vždy hráli férově a nedošlo k žádným nepříjemným zraněním. I jim přejeme hodně úspěchů.

Petr Starý a Lukáš Kovařík

Rodičovské hodnocení sezóny 2010-2011 mladších elévů

SCHMIDTOVI

Fotbalová sezona mladších elévů přinesla jako v každém sportu světlé a tmavé okamžiky. Byly tam povedené zápasy, kdy ochozy byly spokojeny a nezávislý divák ocenil hru našeho mužstva a naopak byly výkony, kde chybělo nasazení a bojovnost, chyběl nápad. Ale právě v takových okamžicích nesmíme zapomenout, že jsou to děti, kteří ve svém volném času bojují o co nejlepší výsledky, jsou zapálení do toho sportu a za to by měli od nás dostat jen pochvalu.

Fotbalově udělali velký pokrok, pokud porovnáme předchozí sezonu a končící sezónu a za to patří velký dík trenérům, zejména Petrovi Starému, Lukáši Kovaříkovi a Petrovi Černému, kteří ve volném čase změnili fotbalový projev našich dětí (a nejen to) a to neustálým vysvětlováním, ukázkami, kritikou i pochvalou.

Osobně se už těším na příští sezonu, budou tu „nová“ mužstva starších a mladších elévů, budou „noví a staří“ soupeři, budou prohry i výhry, výkony super i slabé, ale vždy si musíme uvědomit, že naše děti chtějí podat co nejlepší výkon a mít radost a to bychom měli akceptovat.

Nechte nás fandit, hnát náš tým dopředu a užívat si nejkrásnější sport světa.

ŠAFROVI

Před samotným hodnocením předesílám, že všechny mé názory jsou do značné míry ovlivněny působením Štěpána na postu brankáře, a že měřítkem pro spokojenost nebo

nespokojenost s jednotlivými zápasy i celou sezónou tak byla jeho práce a efektivnost jeho zákroků. Nepřísluší mi vyjadřovat se k práci trenérů, způsobu vedení a obsahu tréninků, fyzické a psychické přípravě svěřenců na jednotlivé akce apod. – jisté změny v uvedených parametrech se koneckonců odrážely i ve hře týmu. Nehodlám se zároveň vyjadřovat k věčnému dilematu, zda k soutěžním zápasům nasazovat i méně zkušené (mladší) či méně zdatné hráče na úkor výsledků nebo nejsilnější sestavu na úkor spokojenosti rodičů nenominovaných dětí.

Výsledkově hodnotím sezónu jako vcelku vydařenou – na trávě o tom svědčí konečné umístění mladších elévů v tabulce krajské miniligy, rovněž v hale se urodilo několik pěkných výsledků. Z hlediska kvality hry je však potřeba připomenout, že v hale našemu týmu mnohokrát k medailové pozici napomohly herní výpadky ostatních celků a fotbalová matematika, venku jsme v některých případech zase mohli vděčit skutečnosti, že soupeř nasadil mladší a ne zcela otrkané hráče. Z pohledu brankáře byl slabší výkon spoluhráčů v poli paradoxně možností k pilování techniky a oba gólmani tak měli mnoho příležitostí předvést, co v nich dřímá. S povděkem kvituji, že se ve hře, a to hlavně v posledních několika turnajích, konečně objevila snaha o týmovou hru – snad už definitivně se přestalo hrát individuálně a objevily se přihrávky. Zcela zákonitě s tím přišly i zdařilé a velmi pěkné fotbalové akce – gól těsně po rozehrání ve středovém kruhu s naběhnutím útočníka na přihrávku, gól hlavou po rohovém kopu, kombinace směrem dozadu apod. – na to už se rozhodně koukalo s velkou radostí a člověk tak přestával mít pocit, že jezdí na ty „fotbaly“ jenom kvůli kafi a párku. Výkonnostní rozkolísanost, daná zejména absencí techniky při zpracování míče, chodivým způsobem hry a často rezignací na souboje o balón, však provázela náš tým po většinu sezóny a byla završena při posledním semifinálovém turnaji.

Sezóna ukázala, že mezi mladšími elévy je několik hráčů, kteří mají na to naučit se kvalitní hře i mezi staršími kolegy – v každém případě to však bude od nich vyžadovat větší angažovanost ve hře, více pohybu a tedy fyzicky (za míčem a s míčem se nechodí, ale běhá), zručnosti při práci s balónem, více zdravé drzosti ve vztahu k soupeři apod. Jsem velmi zvědav a zároveň se trochu děším, až se spolu v jednom týmu starších elévů potkají fotbalisti, kteří za starší už odehráli uplynulou sezónu, a „postupující“ mladíci – jejich trenéři se budou muset obrnit neskutečnou trpělivostí, aby se nový tým sehrál a aby i mladší konečně začali hrát fotbal, na který jsme byli u starších elévů zvyklí.

V brankářském sektoru jsem v posledních měsících cítil ustrnutí na určité výkonnostní hladině a absenci dalšího vývoje, proto jsem velmi rád za zavedení brankářských tréninků, které jejich trenér vede zkušeně a systematicky, a které do budoucna považuji za velmi přínosné. Všem hráčům přeji do nové sezóny vše nejlepší při působení ve stávajících i nových sestavách, trenérům pevné nervy a nám rodičům, abychom slabší výsledky a herní nezdary ve zdraví (psychickém i fyzickém) přežili.

PŘÁŠKOVI

Zdravím, jenom pár postřehů k ukončené sezóně :

- chtěl bych poděkovat trenérům a všem, kteří se celý rok klukům věnovali. Byl vidět velký posun ve vývoji všech kluků.
- v závěru sezony byla znát jejich lepší „souhra“, kdy si dokázali přihrát a vytvořit pohledné akce. V posledních turnajích úspěšně hráli i první zápasy, které dříve „prospali“.
- dokázali v zápasech použít natrénované situace a začali u fotbalu (občas) i myslet.
- postupně se k oporám svými výkony přidávali i ostatní a nemuselo se stavět na výkonech 3 – 4 hráčů.

- škoda jen, že kluci v rozhodujícím turnaji v Pčích selhali střelecky (dané snad částečně i jistou nervozitou). Ale takový je sport ...

RYBYŠAROVI

Myslím, že začátek sezóny nám vyšel skvěle, většinu zápasů jsem vyhrávali a tím pádem vozili plný počet bodů. Na hráčích byla vidět snaha a chuť do hry, protože viděli dobré výsledky a chválu trenérů i rodičů. Bohužel to nevycházelo pořád a přišla i nějaká remíza a prohra, nicméně jsme se probojovali do semifinále, kde nám postup i přes velkou snahu hráčů, trenérů i fandících rodičů nevyšel. Přes prvotní zklamání a u některých hráčů i slz, myslím, že sezóna se nám povedla a hráči i trenéři odvadli dobrou práci, za kterou se nemusíme stydět.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, že nás „přeběhlíky“ přijali mezi sebe, brali nás jako vlastní a kluky naučili něco z fotbalu. Dva roky hostování v Holicích uteklo jako voda, těžko se nám bude odcházet, parta byla skvělá, jak dětí tak rodičů, ale bohužel časové důvody nám další setrvání v Holicích neumožňuje. Takže ještě jednou děkujeme za všechno a přejeme moc a moc úspěchů nejenom ve fotbale, ale i v osobním životě, dětem ve škole a doufám, že se ještě někdy uvidíme.

Trenérské hodnocení sezóny 2010 – 2011 starších elévů

Na sezónu 2010-2011 jsme byli nasazeni do skupiny B, kde našimi soupeři byli SK Chrudim, AFK Chrudim, Přelouč, Skuteč, Pardubice, Pardubičky a Třemošnice.

Na tuto sezónu se tým připravoval dvakrát týdně, což byli 3 hodiny za týden. Všechna utkání se konala o víkend v tak zvaném turnajovém stylu. V této sezoně jsme uspěli na výbornou, po sečtení bodu se kluci umístili na prvním místě. Kluci odehráli většinu zápasů skvěle, ale taky došlo na pár utkání, kdy jsme soupeři dokázali body doslova darovat.

Naším největším soupeřem ve skupině bylo mužstvo AFK Chrudim, kdy to byly boje do poslední minuty. Jak už je zvykem, tak po skončení sezony se hraje o vítěze krajské miniligy Pardubického kraje. Do semifinálového kola jsme dostali dvě družstva ze skupiny A a to družstvo Pardubic a Hlinska, třetím nasazeným bylo mužstvo Třemošnice, náš soupeř ze skupiny B. Myslím si, že naše skupina ze zbývajících čtyřech byla ta nejtěžší.

Semifinále hostili v Pardubicích, kam jsme jeli s tím, že pokud budeme chtít uspět, tak budeme muset alespoň dvakrát zvítězit. Prvním našim soupeřem byla parta z Hlinska, do zápasu jsme šli s tím, že se nebudeme hrnout dopředu a naše taktika vyšla na výbornou. Ze standardní situace se nám podařilo vstřelit branka na 1:0 pro nás a skóre jsme udrželi, až do závěrečného hvizdu rozhodčího. Takže tři body byli v kapse a nezbývalo nic jiného, než vyhrát druhý zápas. Ke druhému mači se nám do cesty postavila Třemošnice. Tento zápas byla povinnost vyhrát a také se tak stalo, 4:2 jsme vyhráli a kluci se mohli uklidnit a tiše radovat. Do 3. boje na nás nastoupili domácí kluci, což byli favorité naší skupiny, dlouho vyrovnané skóre 1:1 trvalo do posledních minut, ale síla favorita se ukázala. Na konci utkání svítilo na tabuli 3:1 pro Pardubice. Po sečtení bodu jsme skončili na pěkném druhém místě, což nám po dobrém skóre umožnilo postoupit mezi 8 nejlepších družstev do finálového kola ve Svitavách. Postup byl pro nás velkým úspěchem.

Finále vypadalo to následovně: dvě skupiny po čtyřech a ta naše skupina vypadala takto AFK Chrudim , Vysoké Mýto a domácí celek Svitav. Utkání s Chrudím jsme zvládli, dokázali jsme potrestat hrbky v Chrudimské obraně a vyhrát 4:2. Ve druhém zápase jsme lehce podlehli partě z Vysokého Mýta, nedokázali jsme ani ohrozit branku soupeře. Soupeř měl větší vůli po vítězství, prohráli jsme 3:0. Nakonec jsme se utkali s favoritem turnaje ze Svitav. Dobře sehraný zápas co se týkalo taktiky, čekali jsme co nám soupeř dovolí. Náš čas doopravdy přišel, po rohovém kopu jsme dokázali skórovat a srovnat na stav nerozhodný. Na konci utkání bylo skóre 1:1, což pro nás znamenalo, že se utkáme o 5. až 6 místo. O umístění jsme se utkali s našimi kamarády z Přelouče, kde došlo po nerozhodném skóre 3:3 na penaltový roztřel. S velkými nervy jsme pokutové kopy zvládli a obsadili jsme konečné 5.místo z osmi mančaftů. Konečné pořadí bylo: 1. SVITAVY, 2. VYSOKÉ MÝTO, 3. ČESKÁ TŘEBOVA, 4. LITOMYŠL, 5. HOLICE, 6. PŘELOUČ, 7. AFK CHRUDIM, 8. PARDUBICE.

Za celé semifinálové a finálové kolo klukům děkuji, úspěch to byl určitě velký, vždyť ve finále jsme měli ve skupině první dva mančafy z konečného pořadí. Ještě jednou klukům velké dík za celou sezónu a rodičům zvlášť, za čas který s námi obětovali.

Jan Branda a Bronislav Branda

Rodičovské hodnocení sezóny 2010-2011 starších elévů

DĚDIČOVI

Ahoj, tak se pokusím to nějak zhodnotit..... :o)))

Pokud nám zhodnotit tuto sezónu mám docela dost smíšené pocity. Mám v sobě radost i smutek. Ty naši kluci dokázali co je to bojovnost, pílě, hrdost, kamarádství, touha..... . Když si vzpomenu, že na začátku to bylo hodně těžké, tak ke konci tu máme skvělý tým, který dokáže a dokázal, v co jsme ani nedoufali. Velký podíl na tom mají "naši Brandiči" ty z nich dokázali vykřesat vše dobré co v nich je. Kluci je za to zbožňují a udělají pro ně, co jim na očích vidí.....

Škoda, že tato sezóna končí a tím se na rok rozloučíme. Jak od našich "panů trenérů", tak od kluků, kteří nás za rok doženou a budem opět spolu.

Mě osobně tento rok přinesl spoustu radosti, stál mě i nervy, protože my rodiče to někdy prožíváme snad ještě víc než kluci. A jak umíme radit..... :o)))

VELINSKÁ

Jéééžiši:)

Hru bych vážně nechala na trenérech. Z pohledu matky a hlavně ženské:) to asi nebude úplně adekvátní, ale mně se líbilo, jak všichni hráli ve většině případech srdíčkem:)

No a to ostatní - nejvíce se mi líbilo přístup trenérů - děti je prostě milují, plně se jím věnují a děti k ním vzhlíží. Byla bych ráda, kdyby s námi ještě několik let pokračovali, protože lepší trenéry myslím už ani dostat nemůžeme. Mrzí mě, že starší kluci odcházejí výše, protože bez nich to bude určitě těžké, kluci si vytvořili super partu a my rodiče jsme si báječně rozuměli a na tréninky a víkendové zápasy jsem se vždycky hrozně těšila.

Velký dík patří hlavně trenérům za to vše, co pro děti dělají a co je naučili. Kluci udělali strašný krok dopředu a to jen díky nim.

Fakt mě nic lepšího nenapadá, spěchám, tak to prosím nějak uprav klidně:) Stačí takto???

SKOUMALOVI

Ahoj,

podle mě supr sezona, kluci jsou dobrá parta i dobře sehraný a proto velká škoda, že to zase končí a budeme pokračovat jinde.

Hlavně velký dík trenérům za jejich čas, trpělivost a nadšení dělat takovou práci a bylo to určitě znát na výsledku, který kluci předvedli ve Svitavách.

A samozřejmě i velký dík za bezvadné info během celé sezony patří P. Černému.

Takže, opravdu upřímně tento rok byl moc fajn a určitě i kluci budou vzpomínat jenom v dobrém.

RŮŽIČKOVI

Naše drahé děti!

Vám všem kdo chodíte na tréninky, kdo jezdíte na turnaje, na zápasy, kdo máte rádi FOTBAL, vám všem patří velké DÍKY.

Díky za to jací jste, děláte něco pro sebe, pro nás rodiče, pro vaše sourozence, pro trenéry. Vkládáte do našich životů hodně radosti, někdy i trochu starostí a někdy i trochu bolesti.....

MÁME VÁS ZA TO MOC RÁDI.

Hodně úspěchů v další sezóně.